Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37071
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Cap primi

Monachorum eorum ee gnia
manifestum e. Completo
prologo seqtur tractatus in quo
ordinis sancti patris benedicti
gnitissime pfessionis qnadmodum l' vm
ordo atque pnm pfessionis
monachorum desiderat desiderat. Tuc ei potest
qs aut tassiang i collatione pa desiderate tarte
efficaciam assecuti disciplinam, et ad exercenda ea
ardentius i titari cum autorum fiducia quam ag
nouit dignitate. Dicit g. eorum ee gnia mo
chorum quam duo optia sint, duo vo pessima
et euitanda. De quam eorum gnibus i tollacoibus
prem collatione ps p milta cla hui. Cruorum pim
e cenobitale hoc e monasiale, militans sub
regula l' abbate. Cenobite dicuntur q i ggregatione
prte gsistentes vmg seniors iudicio gubnantur
vt dicit tassiang coll' ps clo e. Cenon ei gte
gnie latine dicitur. Circa qd sint aliqui nondum
pfecti e quod hoc genus cenobitarum vnde q
ad ad mictum suppsisse a cimeis pphar
Vnde samuel dicit pmus instituisse chorosum con
uentus ingrie psallentium domino, vt ait magr
i scolastica hysto sup id. Rex lo obuium
habens grege pphar destendentium de ex
celso et in talium ggratione laudat dauid
dicens. Confitebor tibi dne i toto corde meo
i gtio iustorum et ggratione. Ex istorum pphar
quentur psorum psorum chorosum pentaxent
testatur. Ieronimus i epla ad rusticum monachum
dicit. Fili mat pphorum quos monachos legimus et
Quid ad pfectum vo forma gnis vite et
abrenuciacoum tri enorum hoc genus monachorum
h cenobitarum distinguitur vt dicit tassiang clo qto
collatione ps tpe pdicationis apstice sup sit ex
ordium. Nam talis exitit in ultimis oris ra
dencium mitido q i actibus apstolorum clo eto
ita describit. Multitudinis autem credencium erat
cor vnum et anima vna, nec quisquam quod possi
debat aliquid suum ee dicebat, sed erant illis
omnia gnia. Et sic vo crescebat, videlicet apli
et sicut successores eorum, quia hi modum viuendi i
gnis certum habebant aliquos a gusione, neicem
ad hanc vitam coegunt tuitum, sed volentibus
ad fidem p missum e sub fide xi quam prius
possederant retinere. Nonnulli vo pfectorum
apstolorum imitari cupientes, a gsorcio aliorum
hominum segstrati i gnis sum quo viue elegerunt
et hi appellati sunt cenobite. Secundo nondum
quia hoc quod dicit Sub regula l' abbe, non e accipi
endum disjunctive sed sup. vt sit sensus, sub regula
et abbe. Tertio nondum, quia i hoc loco abbas
nomen accipitur e dicitur quia sedet sum pri qui
udicio ceteri i ggregatione gubnantur. Multa
quidem sunt loca cenobitica vitam agentes, i quibus
situntur ggregationum rectores
non abbates sed decani, a prepositi, a priores
et prees a maiores appellantur. Quarto
nondum quia vt ait abbas isaias coll' ix
clo. Finis cenobite e omnes suas mor
mortificare et crucifige voluptates, ac sum euange
pfectis mandatum salutare, nunquam de cetero
cogitare, qua pfectione pressus a neie in a
cenobita tpleti cissim e. Quem vix ysa
describens sic dicit quia ita beatificat atque collau
dat. Si autem a sabbo pede tuum fuerit vo
luntas tua i die sancto meo, et glificabis eum, dum
non facis vias tuas, et non inuenietur volun
tas tua vt loquaris sermonem, tunc delectabis super
dominum, et sustollam te super altitudinem terre, et cibabo
te hereditate iacob patris tui, os enim domini locu
tum est. In quibus auctoritatibus dnis pphar describit
finem sui pfectum monastice sui cenobitice disciplinae
et fructum sui pmium ei. Finis gsistit i eb.
Primo i declinare a pectus p quod violatur des
animi, p obstinatam sabbi designatam, et hoc
tum ait i pmo auctoritate, si autem a sabbo pede
tuum. i. si non violabis cum quiete, quod vt dicit
glo. si tpe celebrandi. Secundo i abnegatione
ppe voluntatem tuam ait, non feceris voluntatem tuam,